

nu herskede ikke alene en fuldstændig Tillid til Samarbejdet, men ogsaa Ro og god Forstaaelse. Jeg forstaaer saa overmaade godt, at Ministeren bruger netop det Udtryk Ro, for da det er bekendt, at Ministeren sidder i eet Værelse og Professor N. A. Larsen, som der jo ganske specielt har været Tale om, sidder i et andet Værelse, og de ikke ser hinanden, og at Sagerne gaar imellem dem, om jeg saa maa sige, ved Postvæsenets Medhjælp, kan jeg meget vel forstaa, at der er Ro i Øjeblikket. Men det forekommer mig ikke, at det er i mindste Maade betryggende under den Mistillid, der har givet sig Udslag paa forskellig Maade overfor Ministeren i Anledning af hendes Optraeden overfor Professor N. A. Larsen.

Der er allerede af det ærede Medlem Hr. Samuelsen gjort opmærksom paa, at Ministeren roste sig af sine Vælgninger overfor Færøerne paa en Maade, saa man fik Indtryk af, at det var et enestaaende og ganske nyt Initiativ, som Ministeren havde taget i forskellige Sager. Det ærede Medlem Hr. Samuelsen nævnte i den Anledning Ordbogen. Da jeg tilfældigvis var den, der først kom til at formidle, at der blev gjort Skridt til, at denne Ordbog kunde blive til Virkelighed, idet jeg paa Dr. Brøndum-Nielsens Vegne henvendte mig til Minister Appel, ved jeg, at den forrige Undervisningsminister viste denne Sag stor Velvillie og tog den op. Det er en anden Sag, at Tidsforholdene har bevirket, at det blev den nuværende Undervisningsminister, der fik Bevillingen til det, men det forekommer mig, at det havde været mere passende og mere i Overensstemmelse med Virkeligheden, hvis der var blevet gjort opmærksom paa, at Initiativet i denne Sag var taget af det foregaaende Ministerium.

Ministeren svarede paa min Forespørgsel med Hensyn til det kongelige Teater i Anledning af en Klage, som gentagne Gange er blevet henvendt til mig angaaende Eftermiddagsforestillingerne. Det forekommer mig, at dette Svar ikke var mere overbevisende end mange af de andre Svar, som er kommet fra den højtærede Undervisningsminister, idet Ministeren udtaler — det findes paa Sp. 1443 —, at den administrerende Direktør „paa Forhaand“ mener at kunne afvise den Tanke, at Skuespillerne ikke skulde gøre deres bedste. Det forekommer mig at være en meget daarlig Argumentation, at man paa Forhaand afviser noget uden at undersøge det. (*Undervisningsministeren* [Nina Bang]: Ikke skulde kunne deres Roller, sagde jeg). Ja, det er netop det, som er konstateret af flere

Tilskuere, at Skuespillerne ikke kunde deres Roller. Det var det, jeg førte frem; og det kan Direktøren virkelig ikke paa Forhaand afvise. Jeg har ogsaa gentagne Gange overværet Forestillinger i det kongelige Teater om Aftenen og netop Forestillinger, som havde gaaet i lang Tid og som Følge deraf blev sløset af fra de rollehavende Skuespilleres Side. Men det glæder mig, at Ministeren vil tage Sagen op til nærmere Undersøgelse.

Jeg kan maaske tilføje i den Anledning, at det fremgaar jo af den Offentliggørelse, der har fundet Sted af det kongelige Teaters store Underskud, at der var al god Grund til igen at lyse efter de Teaterplaner, som er hvilende i Ministeriet. Det forekommer mig, at der, naar et Projekt er gennemarbejdet og — det har man i alt Fald Indtryk af — har Tillid i det Parti, som den højtærede Undervisningsminister repræsenterer, ikke er Spor af Anledning til, at vi ikke faar det frem til Behandling, thi det er dog ganske sikkert, at det kan ikke vedblive at gaa paa den Maade ved det kongelige Teater. Et Underskud, der er saa stort, kræver virkelig meget alvorligt, at man skrider til en Forbedring af Situationen, og givet er det — det maa man indrømme —, at som Forholdene er i Øjeblikket med de tre Kunstater, kan det ikke undgaas, at der bliver Underskud. Naar det er saa stort, hvilket man maa antage ogsaa skyldes de dyre Engagementer af fremmede Kræfter, som har fundet Sted, er der Grund til, at denne Sag hurtigst muligt kommer frem for Tingets Forum, og jeg vil indstændigt anmode Ministeren om at tage Sagen op og lade os faa et Forslag frem inden alt for lang Tid.

Jeg beklager meget, at Ministeren har stillet sig saa afvisende overfor min Henvendelse om, at der blev gjort noget for Ribe Kvindeseminarium, saaledes at det kunde faa gunstigere Kaar at virke under. Det synes, som om Ministeren ikke har særlig stor Interesse for det eneste Statskvindeseminarium, vi har, naar hun saa pure har afvist de Ønsker, som saa enstemmig er fremsat fra dette Seminarium. Man kunde vente, naar man har i dette Tilfælde det Held at have en kvindelig Undervisningsminister, at vedkommende Minister vilde interessere sig for denne Virksomhed i Ribe, og det er beklageligt, hvis det ikke er Tilfældet. Vi fik ikke at vide, hvilke Planer Ministeren i det hele taget omgikkes med. Paa flere Punkter var Ministeren meget hemmelighedsfuld. Jeg vil til sidst berøre en Sag,